

[1973 மார்ச் 30]

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ் நாடு, 1973 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/73)—
தொடர்ச்சி

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நிதி ஒதுக்க மசோதா வந்தாலே, நமது சட்ட மன்றத்தில் கடந்த ஒரு மாதமாக நடந்து வரும் கூட்டத்தின் இறுதிக் கூட்டத்தை அடைந்து விட்டோமென்று அர்த்தமாகும். ஒவ்வொரு வருஷமும், இந்த ஒரு மாதத்தில்தான் உறுப்பினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கிப் பழகுவதோடு, அமைச்சர்களிடம், தங்கள் தொகுதிகளிலுள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களை நேரிடையாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு அமைந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும், மார்ச் மாதத்தில் நடக்கும் இந்தக் கூட்டத்தில் நிதி ஒதுக்க மசோதா வந்து விட்டால், இந்தக் கூட்டத்தின் முடிவை நெருங்கி விட்டோமென்று அர்த்தம். ஒவ்வொரு இனத்தையும், ஒவ்வொரு இனவாரி நிதி ஒதுக்கலையும் நன்றாக விவாதித்து, அந்தந்தத் துறையில் இருக்கும் கஷ்டங்களை, அந்தந்தத் துறையிலே பொது ஜனங்களுக்கு இருக்கும் குறைகளை, மிகத் தெளிவாக சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுக்கு பிரதிநிதிகள் கூறுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஜனநாயகத்திலே இதுதான் இன்றியமையாத ஒரு கட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனத் தொகுதியிலிருந்து சட்டசபையில் அங்கம் வகிக்கும் என் போன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கும் ஒரு குறையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பின்னால் சொல்வதற்கு மறந்துவிடலாம். ஜில்லா பூராவும் 30 அல்லது 35 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கும் பகுதியில் ஒட்டு வாங்கி நாங்களெல்லாம் அங்கத்தினர்களாக வந்து, இந்தச் சபையில் வீற்றிருக்கிறோம். ஆனால் சட்டப்படி ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் இரண்டாகப் பிரித்து, ஏதாவது ஒரு பகுதியில்தான், “டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில்” என்று, 2 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கலெக்டரின் தலைமையில், தொகுதி விஷயங்களையும், மக்களுக்கு உள்ள கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்வதற்காக ஒரு கூட்டம் நடைபெறுகிறது. ஒரு பகுதியில்தான் உறுப்பினராக இருக்க முடியுமென்று சொல்லும்போது,

1973 மார்ச் 30] [திரு. கே. ராஜாராம்]

மற்றொரு பகுதியில் தொடர்பு விட்டுப்போகிறது. இரண்டு ஸ்தல அபிவிருத்தி மாவட்டங்களுக்கும் பிரதிநிதிகளாக இருப்பதால் இரண்டிலும் அங்கம் வகிக்க சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். 1958-ம் வருடத்தில் போட்ட சட்டத்திலே, ஏதாவது ஒரு பகுதியில் தான் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் திருத்தி, 2 பகுதிகளிலும் அங்கம் வகிக்கலாம் என்று போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடைய தேர்தல் பற்றி வெகு நாட்களாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. முதலில் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களுடைய தேர்தலை நேரிடைத் தேர்தலாக நடத்திப் பார்ப்போம்; அது வெற்றிகரமாக நடந்தால், பின்னர் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடைய தேர்தலை அப்படி வைத்துக்கொள்வோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லிற்று. ஐந்து அல்லது ஆறு வருடங்களுக்கு முன்னால் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களின் தேர்தல் நடந்தது. அதிலிருந்து இதுவரை எந்தவிதமான குறையும் இல்லை. நல்லபடி தான் நடந்து வருகிறது. நாள் தவறாமல் பத்திரிகையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஒன்றாவது வந்துகொண்டிருக்கும். அது அறவே ஒழிந்துவிட்டது. நல்ல முறையில் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் வராமல், நல்ல முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செயல்பட வேண்டுமென்றால், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று போன வருஷமே கேட்டுக்கொண்டேன். உள்ளாட்சித் துறையை நிர்வாகம் செய்யும் கல்வி அமைச்சரவர்கள், இன்னும் கொஞ்ச காலம் பொறுப்போம், அதைப்பற்றி அரசு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இதில் ஒரு முடிவு எடுத்து, வருகிற தேர்தலுக்கு முன் சட்டத்தைத் திருத்தி, நேரடித் தேர்தலை வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது மக்கள் மத்தியிலே நிலவி வரும் கஷ்டம், விவசாயிகளான எங்களுக்குள்ள கஷ்டம், மின்சாரம் போதுமான அளவுக்கு சப்ளை இல்லை என்பதுதான். ஒருவிதமாக, இப்போது ஒரு நாளைக்கு 4 மணி நேரம் என்று கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது போதவில்லை. எனவே டீசல் ஆயில் என்ஜின்களை வாங்கிவைத்து, தண்ணீர் இறைக்கலாமென்றால், உசல்கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அரசாங்க பஸ்களுக்கே டீசல்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 மார்ச் 30]

கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறதென்று போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்னதைப் பார்த்தோம். விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கஷ்டமிருக்கும் என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். நமது மாநிலத்தில் மசல் எண்ணெய் கிடைக்க, பிரத்தியேகமான முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு இலாகாவைப்பற்றி நான் கொஞ்சம் கடுமையான வார்த்தையைப் போட்டுச் சொல்வதற்கு வருத்தப்படக்கூடாது. அந்த இலாகாவைக் களை எடுத்துத் தீர வேண்டும். நன்றாகக் களை எடுக்கப்பட வேண்டிய இலாகா அது. முந்தா நாள் கூட இதைப் பற்றிப் பேசினேன். இடி விழுந்தமாதிரி ஒரு தகவலைக் காலைப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். 8,799 நெல் மூட்டைகள் வளவனூர் அரசாங்கக் கிடங்கிலிருந்து 26-ம் தேதியன்று திறந்து பார்த்த போது, நெல்லைக் காணோம். சோஷலிச பானியில், இம்மாதிரி அத்தியாவசியப் பண்டங்களை அரசாங்கம் எடுத்து, நடத்த வேண்டுமென்ற முயற்சியில் நாங்கள் ஒத்துழைக்கிறோம். அதே எண்ணத் தோடு எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இருக்கிறோம். இப்படிப் பட்ட ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு, இலாகாவை நடத்திக்கொண்டிருந்தால், எப்படி அந்த இலாகா முன்னுக்கு வரும்? பொது மக்களுடைய பணம் விரயமாவதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. நமது முதலமைச்சரவர்களின் சாமர்த்தியத்தைப்பற்றியும், கெட்டிக் காரத்தனத்தைப்பற்றியும், திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கவி பாடியதைப் போல் பேசினார். தனிப்பட்ட முறையில் அவரிடம் நம்பிக்கை உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அரசு சார்பில் ஏறத்தாழ 80 ஆயிரத்திலிருந்து 1 லட்சம் டன் வரையில் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சரியான புள்ளிவிவரங்கள் என்னிடமில்லை. அவ்வளவு அரிசி ஸ்டாக்கில் இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் டன் அரிசி என்று சொன்னால், 10 லட்சம் மூட்டை அரிசி. 10 லட்சம் மூட்டை அரிசி என்று சொன்னால், நெல் கணக்கிலே பார்க்கும் போது ஏறக்குறைய 18-லிருந்து 20 லட்சம் நெல் மூட்டை என்ற கணக்கு வரும். அதிலே இங்கே 2,000 மூட்டை அல்லது 500 மூட்டை கையாடல் என்று நடக்கிறது. நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அது சரி என்று நான் வாதாடவும் மாட்டேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஒரு மூட்டை என்றாலும் அதைத் தாக்கித் தான் பேச வேண்டும்.

1973 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இல்லை, இல்லை. தாக்கிப் பேசுவதைச் சொல்லவில்லை. முதலில் நான் முழுவதும் பேசுவதற்கு அனுமதியுங்கள். இப்படித் தவறு நடக்கின்றது. இது எப்படி நடக்கிறது என்று கேட்டால், தனியார் கோடவுனிலே “ஸ்டாக்” பண்ணுகிறோம். அரசாங்க கோடவுன் எல்லா இடங்களிலும் இல்லை. தனியார் கோடவுனிலே கொடுக்கிறோம். டபுள் லாக் போட்டு, கோடவுன் கீப்பர்ஸ்-கோடவுன் சொந்தக்காரர் அவர்களிடத்தில் ஒன்றும், ஒரு டெபுட்டி தாசில்தார் அவர்களிடம் ஒன்றும் கொடுத்து வைக்கின்றோம். சில சமயங்களில் அதிகாரிகளும் அவர்களும் சேர்ந்தே தவறு செய்துவிடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டு வழக்குப் போடவேண்டியிருக்கிறது. இது தவறு, கண்டிக்கத்தக்கது. யாராக இருந்தாலும் தயவு தாட்சண்யமின்றி, நடவடிக்கை எடுக்கப் படவேண்டுமென்பதிலே இந்த அரசு கண்டிப்பாக இருக்கின்றது. அதுவும் முதலமைச்சர் அவர்களும் உணவைப்பற்றி சில நாட்களுக்கு முன்பு என்னிடத்திலே எடுத்துப் பேசும்போது, மிகக் கடுமையாக எடுத்துச்சொல்லியிருக்கின்றார்கள் “தயவு தாட்சண்யமே காட்டக் கூடாது” என்று. எனவே அரசாங்கம் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் உத்தரவிட்டிருக்கின்றார்கள். எனவே அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். வளவனூரில் நடந்தது கண்டிக்கத்தக்கது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தச் செய்கை நமது கொள்கைக்கே குழி தோண்டும்படியான ஒரு காரியம். அரசாங்கம் இந்தத் தொழிலை ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்ற கொள்கையை நாங்களும் ஆதரிக்கிறோம். அது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையும்கூட. ஆனால் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இந்தக் கொள்கையை குழி தோண்டிப் புதைக்கின்றனவாக இருக்கின்றன. இப்படி ஒரு சிலர் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, நாம் எப்படிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, சிறு விளக்கம் சொல்ல வேண்டும். குறுக்கிடுவதற்கு மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அரசாங்கமே ஒல்சேல், மொத்த வியாபாரத்தை எடுத்துக்கொள்வதில் யாருக்கும் எந்தவிதமான அபிப்பிராயபேதமும் இல்லை. ஆனால் அரசாங்கமே எடுத்துக்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 மார்ச் 30]

கொண்டாலும்கூட, எங்கேயாவது ஒரு கோடவுனில் வைத்துத்தான் தீர வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், அமைச்சர்களிடத்திலா சாவி இருக்கப்போகின்றது? சாவியை அதிகாரிகளிடத்திலேதான் நம்பிக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கின்றது. வேறு வழியில்லை. அங்கிருக்கின்ற அதிகாரிகள், கோடவுன் கீப்பர்கள்-இவர்களிடம் தான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். இதுபோன்ற தவறுகள் நடப்பதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் தவறு நடக்கின்ற போது எடுக்கின்ற நடவடிக்கை கடுமையாக இருப்பதன் மூலம் அடுத்து வருகின்றவர்கள் பயப்படும்படி இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: 8,799 மூட்டைகள் என்பதை 80 லாரிகளில் ஏற்ற வேண்டும். 80 லாரிகள் லோடு போயிருக்கின்றது, வளவனூரிலிருந்து. இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்திருக்கின்றார்கள். கண்டுபிடிக்கப்படாமல் போய்விட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களின் வாதத்தை அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளுகின்றேன். அது “களை” மாத்திரம் அல்ல, “களளி”: அது நிச்சயமாக எடுக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அடுத்தபடியாக, அண்மையில் இரண்டு மாதங்களாக நூல் பற்றாக்குறை அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் நெசவாளர்கள் பட்டினி கிடந்து கஷ்டப்படுகின்றார்கள். இதையெல்லாம் சமாளிக்க ஒரு இயக்கத்தை நடத்தி சிறைக்குச் சென்றாவது சாப்பிடுவோம், சிறையிலாவது சாப்பிடுவோம் என்ற அளவுக்கு இவர்கள் அறிக்கை வெளியிட்டுக்கொண்டு கிளர்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது நிறுத்தி வைத்திருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசும் நமது மாநில அரசும் சொன்ன வார்த்தைகளை நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சீக்கிரம் தங்களுடைய குறைகள் தீரும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் நம்பிக்கையைக் கெடுத்துவிடாமல் அவர்களுக்கு துரிதமாக நூல் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அதிலும் குறிப்பாக பட்டு நெசவு செய்பவர்களுக்கு அறவே நூல் கிடைப்பதில்லை என்று எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆரணியிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கின்றது. நிறைய பட்டு நூல் நெசவு செய்கின்றவர்களுக்கு நூலைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1973 மார்ச் 30] [திரு. கே. ராஜாராம்]

அடுத்தபடியாக, சேது வாய்க்காலைப்பற்றி திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் நேற்றுச் சொன்னார்கள். அது சம்பந்தப்பட்ட ரிக்கார்டு களையெல்லாம் நான் படித்துப் பார்த்தேன். அதைத் தாமதம் செய்வது மாநிலத்திற்குப் பெரிய கெடுதல். டெல்லி சீக்கிரமாக சேது வாய்க்கால் வெட்டும் வேலையை எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லி, நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். இதில் கட்சிப் பேச்சு ஒன்றும் கிடையாது. இந்த மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படும். ஏனென்றால் கோடி கோடியாகக் கொட்டி தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தைக் கட்டு கின்றோம். சேது வாய்க்கால் திட்டம் நிறைவேற்றவில்லை என்றால், அநேகமாக தூத்துக்குடித் துறைமுகம் லாபகரமாக வேலை செய்யும் என்றே சொல்ல முடியாது. சேது வாய்க்கால் திட்டத்தையும் சேர்த்து நிறைவேற்றினால்தான், சுப்பல்கள், கிழக்கேயிருந்து மேற்கே யும், மேற்கேயிருந்து கிழக்கேயும் செல்லக்கூடிய சுப்பல்கள், சேது வாய்க்காலை உபயோகித்துக்கொள்ள முடியும்; தூத்துக்குடித் துறை முகத்திற்கும் அதிக வருமானம் வரும். அதை உத்தேசித்தாவது சேது கால்வாய்த் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த சேது கால்வாய்த் திட்டத்தை இரண்டு விதமாகப் போட்டிருக்கின்றார்கள். ஒன்று மண்டபத்திற்கு நேராக வாய்க்கால் வெட்டுவது, மற்றொன்று ராமேஸ்வரத்திற்கு நேராக வாய்க்கால் வெட்டுவது. இரண்டையும் அலசிப் பார்த்ததில் ராமேஸ்வரத்திற்கு நேராக ராமேஸ்வரம் தீவில் நடுவில் வாய்க்கால் வெட்டுவதுதான் நீளமும் குறைச்சல், நமக்குப் பணச் செலவும் குறைச்சல் என்று அரசாங்கம் வெளியிட்டிருக்கும் அறிக்கையில் தெரி கிறது. ஆகவே ராமேஸ்வரம் பக்கத்தில் வெட்டும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, காவேரிப் பிரச்சினையைப்பற்றி, அண்மையில் ஒரு வாரமாக நடந்துவரும் விவாதத்தில், நாம் மிக ஜாக்கிரதையாக, முகலமைச்சரும் சரி, சட்டப் பேரவையிலும், சட்ட மன்றத்திலும் உறுப்பினர்களும் முழுப்பொறுப்பையும் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் விட்டுவிடுவதுபோன்று மிக அடக்கமாக வார்த்தைகளைச் சிந்தாமல் சிக்கனமாக நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் மைசூரில் நடத்தும் பேச்சு வார்த்தைகளைப்பற்றி பத்திரிகை யிலே வருவதைப் பார்த்தால், நமக்கு வேதனையைத்தான் கொடுக் கின்றது. யார் யாரோ அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 மார்ச் 30]

விரும்புகின்றேன். 1924-வது வருட ஒப்பந்தம் ஏற்கத்தக்கதல்ல என்று பேசுகிறார்கள். இதை எப்படி அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் என்று புரியவில்லை. எப்போதோ சுதந்திரத்திற்கு முன்னால் இந்தியாவில் நடுப்பாகத்தில், தக்காணத்தில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த நைஜாம் ஒரு விதியைப் போட்டிருக்கின்றார், முல்கி ரூல்ஸ் என்று. நைஜாம் ராஜ்யம் போய்விட்டது. நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அது நமது சுதந்திர நாட்டினுடைய பகுதியாக வந்தபிறகு, பின்னால் மாநிலப் பிரிவினைகள் ஏற்பட்டு, ஆந்திரப் பிரதேசம் ஆகி, இவ்வளவும் நடந்த பிறகு, நமது கான்ஸ்டிடியூஷன் அமுலுக்கு வந்த பிற்பாடு, நைஜாம் போட்ட “முல்கி ரூல்ஸ்” செல்லும் என்று போன வருடம் சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கும்போது, பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்திலே அப்போது இருந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கும், மைசூர் சுதேசி சமஸ்தானத்திற்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் செல்லாது, வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்ட அந்த ஒப்பந்தம் செல்லாது என்று சொல்வது விந்தையிலும் விந்தை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். வேறு ஒன்றும் நான் அதிகமாகச் சொல்வதற்கில்லை. சொன்னால் அது விவரம் தெரிந்தவர்கள்கூட இப்படியெல்லாம் அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்களே என்று நினைக்க இடங்கொடுக்கும். அதனால் பூரா பொறுப்பையும் அனைத்துக் கட்சிகளும் அரசாங்கத்திடம் விட்டுவிட்டோம். அதிலும் குறிப்பாக முதலமைச்சர் அவர்களிடம் இதில் என்ன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இன்றைய காலைப் பத்திரிகையிலே கூட இதைப்பற்றி மத்தியஸ்தம் பேச மத்திய அரசுக்கு உரிமை கிடையாது என்று மைசூர் மாநிலத்திலே மேல் சபையிலே பேசியிருக்கின்றார்கள் என்று வந்திருக்கின்றது. நாம் இனியும் தாமதம் செய்யலாமா? இதைப்பற்றி ஒரு கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாலொழிய, இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினை ஒரு முடிவும் அடையாது. இந்த நிலைமையிலே அவர்கள் போய்க்கொண்டிருப்பது மிகவும் துர்பாக கியமாக இருக்கின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: இப்படியெல்லாம் வரும் என்று நினைத்தேன். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு இந்த விஷயத்தைக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரே குரலில் முடிவெடுத்துச் சொன்னோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட சபை

1973 மார்ச் 30]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அங்கத்தினர்கள் சொல்வது மட்டும் போதாது என்று ஜனங்களிடத்திலே காவேரி ஓடும் பகுதிகளிலே உள்ள கிராமங்களுக்கெல்லாம் சென்று நிதி வசூலித்து, மக்களுடைய ஆதரவு வேண்டும் என்றும், பிரதிநிதிகள் சொல்வது மட்டும் போதாது என்றும் கிராமங்கள் தோறும் கூட்டங்கள் நடத்தினார்கள். எல்லா பொது ஜனங்களும் கூட இதற்கு ஆதரவு கொடுத்தார்கள். கோர்ட்டில் கேஸ் போட ஆதரவு கொடுத்தார்கள். கேசும் போட்டோம். இதில் மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டு, “தீர்த்து வைக்கிறோம்” என்று கொடுத்த வாக்குறுதியின் பேரில், இந்த பிரச்சினை எப்படியாவது தீர்ந்து போகும் என்ற நம்பிக்கையை நமக்குக் கொடுத்ததன் பேரில் நாம் பொறுத்திருக்கிறோம். இதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் கூறினார்கள். அதன்பேரில்தான் நாங்கள் கேசை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று ஒரு மனதாக முடிவு செய்தோம். கேசும் வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. இப்போது அவர்கள் பேசிக்கொண்டு போகிற பேச்சைப் பார்த்தால், நமக்கு வருத்தமாக இருக்கின்றது. மைசூரில் ஹேமாவதி, ஹோங்கி அணைகள் அப்போது பூமி மட்டத்திற்குத்தான் கட்டப்பட்டிருந்தன. இப்போது அநேகமாக முடியும் தருவாயில் அணைகள் வந்துவிட்டன. இதை நடத்தி முடித்துக்கொள்வதற்காக வேண்டித்தான், அவர்கள் பொய்யான இந்த வாக்குறுதிகளை ஏமாற்றுவதற்காவே கொடுத்து, நம்முடைய கேசை வாபஸ் பெறும்படியாகச் செய்தார்கள் என்று கூட நாம் எண்ணும்படியாக உள்ளது. விஷயங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் நமக்கு மிக வருத்தமாக இருக்கின்றது. முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு மைசூர்க்காரர்களைக் கண்டிப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. இதற்குப் பொறுப்பு திரு. கே. எல். ராவும் மத்திய அரசாங்கமும் தான். பத்திரிகையில் செய்தி வந்தவுடனேயே மத்திய அரசு மைசூருக்குத் தாக்கல் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் வாய்க்கு வந்தபடி பேசுவதை ஒடுக்கியிருக்க வேண்டும். வாய் நீளுவதை ஒடுக்கியிருக்க வேண்டும். நாம் போய் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுகிற அளவுக்கு திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் விட்டிருக்கக்கூடாது. அவரே தடுத்து நிறுத்தி நீங்கள் இம்மாதிரிப் பேசுவது தவறு, காரியத்தைக் கெடுத்துவிடக்கூடாது என்று மத்திய அரசாங்கம் மைசூர் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல வேண்டியதிருக்க இந்த நிமிஷம் வரையில் அவர்கள் வாளா இருப்பது மிகமிக வருந்தத்தக்கது. இதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் தான் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கூட நமக்குச் சொல்லி மாட்டார்கள். இது மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நமது அரசுக்கும்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 மார்ச் 30]

கடிதப் போக்குவரத்தில் இருப்பதாகும், அதை வெளியில் சொல்லக் கூடாது என்று நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக இருக்க இருக்கத்தான் அவர்கள் இம்மாதிரி ஒரு பிரச்சாரத்தைப் பண்ண ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப் பிரச்சாரம் பாகிஸ்தான் அதிபர் யூட்டோ செய்துகொண்டிருப்பார் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவருக்கு ஆபத்து வரும்பொழுதெல்லாம் தங்கள் ஆட்சிக்குக் கஷ்டம் வரும்போதெல்லாம் திடீரென்று இந்தியா பயமுறுத்துகிறது, இந்தியா படையெடுக்கப் போகிறது என்று சொல்லி, தனது நாட்டில் ஒரு பீதியை, “ஸ்கேர்” ஐ உண்டு பண்ணி, அங்கே வரக்கூடிய எதிர்ப்புக்களைச் சமாளிப்பது யூட்டோவின் வழக்கமாக இருந்தது. இன்று திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அதே மாதிரி ஆரம்பித்துள்ளார்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இதற்கே அவர்கள் வந்து கவலை தெரிவிக்கிறேன் என்று சொல்வது—நாம் சொன்னதற்கே, கண்டனம் தெரிவிப்பதாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், இதை மிகுந்த அடக்கத் தோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கே மிகுந்த வருத்தத்திற்குரிய விஷயமாகும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் பேசியிருப்பதைப் பார்த்தால், உண்மையில் அவர் பதவிக்கு இடைஞ்சல் வந்திருக்கலாம். அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. அவருடைய கட்சியில் பலர் அவருக்கு விரோதமாகக் கிளர்ச்சி ஆரம்பித்துள்ளனர்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : அவருக்குக் கவலை இருக்குமா இல்லையா?

திரு. கே. ராஜாராம் : தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஆபத்து வரப் போகிறது என்று திசை திருப்பப் பார்க்கிறார் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. வேறு ஒன்றுமில்லை. ரொம்பப் பெரிய விஷயம். ஆழம் தெரியாமல் காலைவிடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் இருப்பவர்கள் அவ்வளவு எளிதாக விட்டுவிடமாட்டோம். ஆகையினால் இதில் தக்கவாறு முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு. எனக்கு மட்டுமல்ல. இந்த மாநிலத்திலுள்ள எல்லா எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் ஒற்றுமையாக இருந்து செயல்படும் எண்ணத்தில் இருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 30]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இதில் கட்சி பேதமில்லை. இந்த நாட்டின் வளத்தைக் குறைக்கும்படியான நிலைமைக்கு எந்த எதிர்க் கட்சியும் விட்டுவிடாது. அரசாங்கம் சற்றுத் தயங்கினாலும் தயங்கவிடமாட்டோம். அரசாங்கத்தைத் தூக்கிப் பிடித்து நிறுத்தி, காரியத்தை நிறைவேற்றுவோமேயொழிய எந்த எதிர்க் கட்சியும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த விஷயம், அரசைச் சார்ந்த விஷயம் என்று பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருக்கமாட்டோம். மாநிலத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், தாமதம் இல்லாமல் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடுபற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற கட்சிகளுடைய தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய விழுமிய கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நம்முடைய திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்து அரசு அண்மையிலே அறிவித்துள்ள சில நல்ல அறிவிப்புகளுக்கு மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் தெரிவித்த பிறகு, வழக்கம்போல் அவர் எந்த ஆசிரிய சமுதாயத்திற்காக பல கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அடுத்து நேற்றையதினம் உழைப்பாளர் பொது நலக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசிய திரு. ரர்மசாமி படையாச்சி அவர்கள் பிற்பட்டோருக்கு, அதிலும் குறிப்பாக வன்னிய சமுதாயத்திற்கு, இன்னும் நிறைய நிதி ஒதுக்கீடு அரசின் சார்பில் செய்யப்பட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அப்பொழுதே குறுக்கிட்டுக் கூறியிருக்கிறேன். 1966-67-ம் ஆண்டிலே பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்ட நிதியினுடைய அளவையும் இன்றைக்கு அந்த சமுதாயத்தினுடைய வளர்ச்சிக்காக, மேன்மைக்காக ஒதுக்கப்படுகிற நிதியின் அளவையும் எடுத்துக்காட்டி, ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாயாக இருந்த நிதியளவு இன்றைக்கு 6½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் விளக்கியிருக்கிறேன். மேலும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுடைய, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுடைய வாழ்வு எல்லா வகையிலும் உயர ஒளிபெற இந்த அரசு தன்னுடைய எல்லாவித நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கும் என்பதற்கு அடையாளமாகத் தான் பல அறிவிப்புக்களை நாம் தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் பலராமன் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 30]

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் பல்வேறு உறுப்பினர்களும் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள மின்சார வெட்டின் காரணமாக விவசாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியையும் அதைப் போக்குவதற்கு இன்னும் அரசு தீவிரமாக நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகள் வேதனைக்கு ஆளாகக்கூடாது என்பதற்காக, இந்த மின்வெட்டு நெருக்கடியில் வேறுபல நிறுவனங்களுக்கு வேறுபல காரியங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற மின்சாரத்தையெல்லாம் பெருமளவுக்குக் குறைத்துக்கொண்டு, கூடுமானவரையில் மின்சாரம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்பதில் மிகுந்த அக்கறையோடு இருக்கிறது. ஆனால் மிக அதிகமான அளவுக்கு மின்சாரப் பற்றாக்குறை வந்துவிட்ட காரணத்தினால், நாம் எதிர்பார்த்தபடி, விவசாயிகளுக்கு நம்மால் நன்மை செய்ய முடியவில்லை. போதுமான மின்சாரத்தைத் தர இயலவில்லையென்றாலும், நாம் நான்கு மணி நேரம் ஐந்து மணி நேரம் என்று கணக்கிட்டு, இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் அளித்து வருகிறோம். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சில இடங்களில் திடீரென்று இந்த மின்சாரத்தை வழங்குவதிலே ஏற்படுகிற இடர்ப்பாடுகளின் காரணத்தால், சில சங்கடங்கள் ஏற்படாமல் இல்லை. நண்பர் திரு. பலராமன் பேசும் பொழுது, “மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்றால், நீங்கள் மத்திய சர்க்காரைக் காரணம் காட்டுகிறீர்கள். மத்திய சர்க்கார் உங்களைக் காரணம் காட்டுகிறது. பொதுமக்கள் குழப்பத்துக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார். அப்பொழுதே கூட நம் மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்கள். இதிலே உண்மையான காரணம் என்ன என்பதை நாம் தெரிந்து கொண்டாக வேண்டும். இதில் நாம் யாரும் மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொல்லவில்லை. அதைப் போல மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரைக் குறை சொல்லுகிறதா என்றால், சில அரசியல் காரணத்திற்காக, இங்கே அவர்களுடைய கட்சி வளர வேண்டும் என்பதற்காக, மத்தியில் இருக்கின்ற சில அமைச்சர்கள் சில நேரங்களில் இப்படிப்பட்ட கலக விதைகளைத் தூவி இங்கே விதைத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் திரு. ராமையா பேசுகிற நேரத்தில்கூட, “நாங்கள் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றால் உடனே மின்சாரப் பற்றாக்குறை நீங்கிவிடும்” என்று சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்கிற அந்தக் காலம் மின்சாரப் பற்றாக்குறை அறவே நீங்கிய காலமாக இருக்கும், அந்தக் காலகெடுவைக் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடுமே அல்லாமல், இப்போது உடனடி

1973 மார்ச் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

யாக ஆட்சியை மாற்றி, அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுகிற ஒரே காரணத்தால் இந்த நெருக்கடி நிலை நீங்கிவிடும் என்பதை யாரும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஆகவே மின்சாரத் துறையில் ஏன் இந்தப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டது என்பதற்கான காரண காரியங்களை, விளக்கங்களை பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். நமக்குக் கடிதம் எழுதிய மத்திய அரசின் அமைச்சர் திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்களும் கூட நீர்-மின் நிலையங்களில் ஏற்பட்ட பற்றுக்குறையின் காரணமாகத் தான் இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வெகு விளக்கமாகக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுதான் உண்மையும் கூட. அனல் மின்சாரம், அணு மின்சாரம், இவைகளையெல்லாம் நாம் விரிவாக்கவில்லை என்றால், அது நம்முடைய குற்றமல்ல. நான் அதற்காக மத்திய சர்க்காரைக் குற்றம் சாட்டுகிறேன் என்று பொருளும் அல்ல. அவர்கள் தங்களுக்குள்ள இடர்ப்பாடுகளைச் சொன்னார்கள். நாம் நமக்குள்ளே தேவைகளை நாட்டு மக்களிடம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக நாம் வாளா இருந்துவிடாமல் எந்தெந்த நேரத்திலே மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டுமோ, எந்தெந்த நேரத்தில் நினைவூட்ட வேண்டுமோ, எந்தெந்த நேரத்தில் வற்புறுத்த வேண்டுமோ, அந்த நேரத்தை நாம் எப்போதும் தவறவிடாமல், நம்முடைய கடமையைச் செய்து வந்திருக்கிறோம். இப்போது அனல் மின்சாரம் அல்லது அணு மின்சாரம்—இவைகளெல்லாம் போதுமான அளவுக்கு விரிவாக்கப்படாத காரணத்தால், இந்தப் பற்றுக்குறை வந்துவிட்டதோ என்ற வாதத்திலும் முழுமையான பொருள் இருப்பதாக நாம் கொண்டிட முடியாது. இவைகளெல்லாம் வளர்ந்தால், நம்முடைய மின்சாரத் தேவைக்கு ஒரு அனுசரணையாக இருக்கலாமே தவிர, முழுமையான மின்சாரத் தேவையை இந்த அனல் மின்சார நிலையங்கள் அல்லது அணு மின்சார நிலையங்கள் நிச்சயமாகத் தந்துவிட முடியாது. முழுக்க முழுக்க நாம் நீர்-மின் நிலையங்களை நம்பியிருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

நம்முடைய நண்பர் திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்கள் தாழ்த்தப் பட்ட கிருஸ்தவர்களுடைய நிலையைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவர்களுக்கு இப்போது அளிக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் நீரந்தரமாக இருந்திட வேண்டும். நிலையானதாக இருந்திட வேண்டும். என்னென்ன சலுகைகளை அவர்கள் பெறுகிறார்கள் என்பது கூடக் குழப்பமான நிலையிலே இருக்கிறது என்று நண்பர் திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஏற்கெனவே தாழ்த்தப்பட்ட இந்துக்களுக்கு மாநில

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 30]

அரசினுடைய நிதியிலிருந்து தரப்படுகின்ற அத்தனை சலுகைகளையும் தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவர்களுக்கும் நாம் தந்து வருகிறோம். அந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் தொகுத்து 1970-லே இந்த அரசு ஒரு ஆணையையும் பிறப்பித்திருக்கின்றது. இப்போது மத்திய அரசினுடைய நிதியிலிருந்து இந்து ஹரிஜனங்களுக்குத் தரப்படுகின்ற சலுகைகள் கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கும் தரப்பட வேண்டும் என்பது தாழ்த்தப் பட்ட கிருஸ்தவர்களுடைய கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. அதைத்தான் நண்பர் திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்கள் நேற்றைய தினம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு தருகின்ற சலுகைகளை யெல்லாம் மாநில அரசு தருவது என்பது இயலாது. மத்திய அரசின் சலுகைகளைத் தருவதற்கு மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்யவேண்டும். அந்த உறுதிமொழியை நண்பர் திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்கள் மூலமாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவ மக்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு நிதியிலிருந்து இந்து ஹரிஜனங்களுக்குத் தரப்படும் சலுகைகள் தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்தவ மக்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபாரிசு செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுடைய ஓய்வு ஊதியம் குறித்துப் பேசினார் நண்பர் திரு. கணபதி அவர்கள். இன்னொரு நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்களும் ஆசிரியர்களுக்காக நீண்ட நேரம் பேசினார். நான் அடிக்கடி எடுத்துக்கூறியதைப்போல, இந்த அவையில் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணித்துரியும் ஆசிரியர்களுக்காகச் செலவிடப் படுகிறது என்பது நாம் அறியாததல்ல. எனக்கு இருக்கிற சந்தேகம் எல்லாம், இருக்கிற நிதியையெல்லாம் ஒதுக்கி, கல்வி அமைச்சரோடு கலந்து பேசி, ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டாலும், மறுநாளே நண்பர் திரு. கணபதியோ, நண்பர் திரு. ராஜா அய்யரோ, மற்றவர்களோ புதிய கோரிக்கைகளை எழுப்பா மலிருக்கப்போவதில்லை. அந்த அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை தினம் தினம் ஒரு பிரச்சினையாக வெளிப்படுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். நண்பர் திரு. பக்கர் தனது பேச்சை ரத்தினச் சுருக்கமாக முடித்துக்கொண்டார்கள். உருது பேசும் முஸ்லீம்கள் பிறப்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட்டதற்கு அவர் தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டார். முஸ்லீம் லீக் கட்சியில் தமிழ் நாட்டின் தலைவராக விளங்கும் நண்பர் திரு. வசாப் அவர்கள் தனது நன்றியைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒருவேளை அவர்கள் கேட்டபோது நான் இங்கே தெரிவிக்காமல் அங்கே தெரிவித்ததால்.....

1973 மார்ச் 30]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என் சமுதாயத்தின் சார்பில்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நம்முடைய திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் நேற்றையதினம் இந்த நிதி ஒதுக்கீடுபற்றி அவர்களுடைய பொழிப்புரையைக் கூறுகிற நேரத்தில் 4½ கோடி மக்கள் வாழ்வு நிறைவான வாழ்க்கையாக அமையவில்லையென்று சொன்னார்கள். அந்த மனநிறைவு எங்கள் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்று கருதிவிடக் கூடாது. ஏனென்றால் 4½ கோடி மக்களிலே திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் ஒருவராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லோரும் நிம்மதியாக இருக்கும்படி எங்களால் நிச்சயமாகச் செய்ய முடியாது. அப்படி எல்லோரும் நிம்மதியாக இருந்தாலும் பெரியவர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடுவைப் போன்றவர்களைத் திருப்திப்படுத்த முடியாது. அவர்கள் பேசும்போது “நான் இன்றைக்கு சில சுருதிபேதமான விஷயங்களையெல்லாம் கூடச் சொல்லப்போகிறேன். முதலமைச்சர் அதற்கு வருத்தப்படக் கூடாது” என்று சொல்லிவிட்டு, அரிஸ்டாட்டில் அப்படிச் சொன்னார். அண்ணா அப்படிச் சொன்னார் என்றெல்லாம் சொல்லி, அவர் என்னென்ன சொல்லி எங்களைத் தாக்க வேண்டுமென்று எண்ணினாரோ அவைகளையெல்லாம் அவர்கள் பெயரால் இங்கே எடுத்துச்சொன்னார்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அரிஸ்டாட்டில் சொன்னதும், மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் சொன்னதும் என்ன என்பதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன, புத்தகங்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இல்லாததைச் சொன்னதாக சொல்லவில்லை. இருப்பதை அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சி களுடைய பலகிணத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் முதலமைச்சர் ரொம்ப கெட்டிக்காரர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் பலகிணத்தை நீங்களே நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கலாம். “இது கொலைகார ஆட்சி, சர்வாதிகார ஆட்சி”—என்ற வார்த்தைகளை யெல்லாம் அரிஸ்டாட்டில் சொன்னார் என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே உங்களுடைய பலகிணம் வெளிப்படுகிறது. நீங்களே நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆளுகிற ஆட்சி கயவரின் ஆட்சி என்று அரிஸ்டாட்டில் எடுத்துச்சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நான் அவர்கள் பேசுவோ எழுதவோ இல்லையென்று குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் பேசியிருக்கலாம், எழுதியிருக்கலாம். அவைகளைத்தான் எடுத்துப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 30]

படித்தார்கள். இல்லாததைச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இவ்வளவு நாள் பேசியதைவிட நேற்றையதினம் அவர்களுடைய பேச்சிலே கொஞ்சம் கடுமை தொனித்தது. அண்ணா அவர்கள் ஜனநாயகத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டினார்கள். மாற்றுக் கட்சிகளெல்லாம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எடுத்துச்சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை நான் அவரைவிட நிறையப் படித்தவன் என்பதை அவர்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல. அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற நேரத்திலே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஆட்சிப் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட நாளிலே ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றபோதும், சட்டமன்றத்திலும் சட்டமன்றம் கூடாத நாட்களில் வெளியிலேயும், அவர்கள் அடுக்கடுக்காகச் சொல்லி வருகின்ற குற்றச்சாட்டுகளைத் தான் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுகிறார்கள் என்றார்கள். ஒரு பழமொழி அரைத்த மாவையே அரைப்பது என்று தமிழிலே அரைத்த மாவையே அரைப்பது என்பதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் அரைக்கும் திறன் சரியாக இல்லாததால் மசியவில்லை என்பதால் திரும்பத் திரும்ப அரைக்கலாம். அல்லது அரைப்பதற்கு வேறு எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்பதால், அரைத்ததைத் திருப்பித் திருப்பி அரைக்கலாம் என்று அண்ணா அவர்கள் இதையும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே 4 கோடி மக்கள் அல்லது 4½ கோடி மக்கள் அனைவரும் இந்த ஆட்சியிலே நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள் என்று நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வோமேயானால், பிறகு வேறுபல காரியங்களைப்பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டிய, விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே பல காரியங்களைப் படிப்படியாகச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். முழுமையான பயனையடைய முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் மன நிறைவோடு அப்பாடா, நம்முடைய காரியம் முடிந்துவிட்டது என்று பெருமூச்சு விடுவதற்கேற்ற வகையிலே இன்னும் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. அந்த லட்சியத்தை நோக்கி நாம் இன்றைக்கு நடைபோட்டுக்கொண்டிருக்கின்றோம். அவர்கள் அடிக்கடி இந்த மாமன்றத்தில் மதுவிலக்கைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினமும் பேசினார்கள். மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டதில் உள்ள படியே இந்த அரசிலே எனக்கோ அல்லது அமைச்சர் பெருமக்களுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ அல்லது ஆளும் கட்சிக்கோ மனநிறைவு இருப்பதாக யாரும் தயவு செய்து கருதிவிடக் கூடாது. இதை ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான காரியமாக எண்ணி, நாங்கள் இதை

1973 மார்ச் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நடத்தினோம் என்றும் யாரும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடாது. இருக்கிற நிலைமைக்கேற்ப சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னார்கள். அனைத்திந்தியக் கட்சி காங்கிரசு கட்சி. அந்தக் கட்சியினுடைய ஒரு பெரும் தலைவராக நம்முடைய தமிழ் நாட்டினுடைய தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் வீற்றிருந்தார்கள். ஒரே குடையின் கீழ் அகில இந்திய காங்கிரசை நிர்வகித்த பெருமை மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு உண்டு. அந்த நேரத்திலேயே அவர்கள் மைசூரிலேயும் அன்று கட்டுக்கோப்பாக வேறு பல மாநிலங்களிலேயும் உள்ள முதலமைச்சர்களையெல்லாம் ஒன்று கூட்டி, ஆங்காங்கு மது விலக்கைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை வகுத்து, அந்தக் கொள்கையை நிலை நாட்டியிருப்பார்களேயானால், இன்றைக்கு திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் வருத்தப்படுவதைப் போலவோ அல்லது தோழமைக் கட்சியிலே இருக்கிற முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர் ஜானி பாய் வருத்தப்படுவதைப் போலவோ அல்லது சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் வருத்தப்படுவதைப் போலவோ அல்லது நாங்களெல்லாம் வருத்தப்படுவதைப் போலவோ நிச்சயமாக வருத்தப்பட வேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்காது. ஏனென்றால் மதுவிலக்குக் கொள்கை அனைத்திந்தியக் கொள்கையாக இருந்திருக்குமேயானால், நன்றாக இருந்திருக்கும். இன்றைக்கு பல்வேறு மாநிலங்களிலே மதுவிலக்குக் கொள்கை தளர்த்தப்பட்டு பாதி நேரம் சாப்பிடலாம், வெள்ளிக் கிழமை மாத்திரம் வேண்டாம், பாக்கி நாட்களிலே சாப்பிடலாம், இத்தனை மணி நேரம் வரையிலே கடைகளைத் திறந்திருக்கலாம் என்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாக படிப்படியாகத் தளர்த்தி விட்டார்கள். இன்னும் எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. நம்முடைய பக்கத்திலே இருக்கிற சின்னஞ்சிறு மாநிலமான புதுவை மாநிலத்திலே தேர்தல் நடந்த நேரத்தில், அந்நாள் காங்கிரஸ் கட்சியில் முதலமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் அவர்கள் அந்த மாநிலத்திலே பிரசாரம் செய்தபோது, எதிர்க்கட்சியின் சார்பாக, “இங்கே காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்றால், கள்ளுக் கடைகள் எல்லாம் மூடப்படும்” என்று பிரசாரம் செய்ததற்கு திரு. காமராஜ் அவர்கள், “இப்படியெல்லாம் அவர்கள் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இங்கே காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றாலும், கள்ளுக் கடைகளை நிச்சயமாக மூடமாட்டோம். இங்கு மது விலக்கைப்பற்றி நாங்கள் கொண்டிருக்கிற கொள்கை வேறு” என்றுதான் அவர்கள் சொல்ல வேண்டியிருந்தது. அப்போதே கொஞ்சம் கண்டிப்பாக நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பார்களே யானால், கொள்கையளவில் தமிழ் நாட்டுக்கு இப்படிப்பட்ட தர்ம

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 30]

சங்கடமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. நம் சமுதாயம் முழுவதும் கெட்டுவிட்டது. இன்றைக்கு என்னதான் நன்மைகளைச் செய்தாலும், என்னதான் கூலி உயர்வை அளித்தாலும், என்னதான் வாழ்க்கை வசதிகள் செய்தாலும் என்னதான் பசுமைப் புரட்சியைச் செய்தாலும், இந்தச் சமுதாயம் கெட்டழிந்துவிட்டது என்பதைத் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். நாம் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், 1969-இல் மதுவிலக்கை நாம் இங்கே ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று முடிவு எடுப்பதற்கு முன்பு நம்முடைய சிறைச்சாலைகளிலே 3,06,231—கிட்டத்தட்ட 3 லட்சம் பேர்—இந்த மதுவிலக்கு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டு கைதிகளாக இருந்தார்கள். 3 லட்சம் பேர்கள் கைதிகளாக சிறைச்சாலைகளிலே இருந்தார்கள் என்றால், கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சியவர்கள், விற்றவர்கள் என்கின்ற காரணத்திற்காக கைதிகளாக இருந்தார்கள். இந்த 3 லட்சம் பேர்களுக்கும் தலா ஐந்தைந்து பேர்களை இணைத்துப் பார்த்தால்—பிடிபடாதவர்கள். பிடிபட்டவர்களோடு சேர்ந்து வியாபாரம் நடத்தியவர்கள்—இவர்களையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால், 15 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அவர்களால் வரக்கூடிய வருமானம் கிட்டத் தட்ட ரூ. 25, 30 கோடி அரசாங்கத்தின் கருவூலத்திற்கு வராமல், யார் யார் கைகளுக்கோ போய்க்கொண்டிருந்தது. மாமூல் என்ற பேராலே, வேறு பல பேர்களால் அந்த வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு வராமல், வேறு எங்கேயோ போய்க்கொண்டிருந்தது. அப்படி வருமானம் பெற்று நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல காரியம் செய்ய வேண்டுமா என்ற கேள்வியை உள்ளபடியே நாம் மறுத்து ஒதுக்குகின்ற கேள்வி அல்ல என்றாலும்—பொருளாதார ரீதியிலே பார்க்கிற நேரத்திலே, மதுவிலக்கு வெகுவாக வெற்றி பெறாமல், நமது எண்ணமும் ஈடேறாமல், பக்கத்து மாநிலங்களிலிருக்கிற கள்ளுக்கடைகளுக்கு இங்கே இருக்கிறவர்கள் சிலர் சென்று அங்கே இருக்கிற மது வகையறுக்களை இங்கே திருட்டுத்தனமாகக் கொண்டுவரவும், அதுவும் போதாமல், கள்ளச்சாராயத் தொழிலில் ஈடுபட்டு கைதிகளாகவும், அதிலேயும், இன்னும் சொல்லப்போனால், காவல் துறையினுடைய ஒழுங்கே கெடுகின்ற அளவுக்கும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டு அது ஒரு தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்ட காரணத்தாலே தான், இப்போதைக்கு தற்காலிகமாக நாம் மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்திருக்கிறோம். அகில இந்திய ரீதியிலே மதுவிலக்குக் கொள்கைக்காக ஒரு நல்ல முடிவெடுக்கப்பட்டு இந்தியா முழுவதும் மதுவிலக்கு என்று என்றைக்கு அறிவிக்கப்படுகிறதோ, அன்றைக்கு முதலில் கொடி

1973 மார்ச் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தூக்கிக்கொண்டு, கை கொடுக்கின்ற மாநிலம் நமது தமிழ்நாடாக இருக்கும் என்பதை மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவர்களும், நேற்றையதினம் பேசிய நம்முடைய நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் பல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மேலவை உறுப்பினர்கள் மாவட்ட வளர்ச்சிக்குழுக் கூட்டங்களிலே—அவை இரு பிரிவுகளாக நடக்கிற நேரத்தில், இப்போது கிழக்குத் தஞ்சை என்றாலும், மேற்குத் தஞ்சை என்றாலும் ஒரு பிரிவுக் கூட்டத்திற்குத் தான் மேலவை உறுப்பினர்கள் செல்ல முடிகிறது—இரு கூட்டங்களுக்கும் செல்வதற்கேற்ற அளவுக்கு சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எடுத்துக் கூறினார். ஏற்கெனவே இங்கு அவையில் நடந்த இந்த விவாதங்களையும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் அதற்கு அளித்த பதில்களையும் ஒட்டி ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட அட்சித் தலைவர்கள் ஒருவேளை அப்படி அனுமதிக்கிறார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும், அவர்கள் கலந்துகொள்வதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்குமானால், எப்படித் திருத்தலாம், திருத்துவது சரியாக இருக்குமா என்பவைகளையெல்லாம் அரசு பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்னொன்று. ஊராட்சித் தலைவர் தேர்தல் நேரடித் தேர்தலாக நடைபெறுவது போல, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலும் நேரடித் தேர்தலாக நடைபெற வேண்டுமென்று எடுத்துச்சொன்னார்கள். அதையும் பரிசீலித்து, பரிசீலனை முடிந்த பிறகு, ஏற்றதொரு முடிவை அரசு எடுக்கும் என்று நான் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கைத்தறியாளர் கஷ்டங்களை நீக்கவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நமது மாநில அரசின் அதிகாரத்தின் வரம்பிற்குட்பட்டு, எந்தெந்த அளவுக்கு கைத்தறியாளர்களுடைய துயரைத் தணிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு அந்தப் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றது.

சேதுசமுத்திரத் திட்டம்பற்றிச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இந்த மேலவையில் இடம் பெற்ற அந்தக் காலத்திலிருந்து, இன்னும் சொல்லப் போனால்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 30]

நாங்கள் ஆட்சி மன்றங்களுக்கு வர இயலாத, வர விரும்பாத அந்தக் காலத்திலே இருந்தே, எங்கள் மாநாடானாலும் சரி, எங்களுடைய கழகப் பொதுக் குழுவானாலும் சரி, இங்கே வந்த பிறகும் சரி, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபிறகும் சரி, நாங்கள் வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்ற மிக முக்கியமான திட்டங்களிலே சேது சமுத்திரத் திட்டம் ஒன்றாகும். அண்மையிலே “சிதம்பரம்” என்கின்ற ஒரு சுப்பலை மிதக்க விடுகின்ற விழாவிற்கு திரு. ராஜ்பகதூர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது கூட, நான் உரையாற்றியபோது, சேதுசமுத்திரத் திட்டம் பற்றி மிகவும் வலியுறுத்தி எடுத்துச்சொன்னேன். திரு ராஜ்பகதூர் அவர்கள் பதிலளிக்கின்ற நேரத்தில், திட்டக் குழுவில் கலந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசி ஒரு முடிவெடுப்பாரேயானால் அதை நிறைவேற்றக் கடைப்பிடிக்கின்றேன் என்ற அளவுக்குப் பதிலளித்தார்கள். ஒவ்வொரு தேசிய வளர்ச்சிக் குழு டெல்லியில் நடைபெறுகின்ற நேரத்திலும் சேதுசமுத்திரத் திட்டம் பற்றி நான் வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றேன்—தொடர்ந்தும் வலியுறுத்துவேன். இது ஒரு கட்சியினுடைய பிரச்சினையாக இல்லாமல், தமிழ்நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களுடைய எண்ண எதிரொலியாக இருப்பதை மத்திய அரசு புரிந்துகொண்டு விரைவிலே ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன்.

இறுதியாக, காவிரிப் பிரச்சினை குறித்து எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும், நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இடையிடையே குறுக்கிட்டும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு மைசூர் மாநிலத்துடைய அறிக்கைகளால் புண்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். மக்களின் உள்ள உணர்வுகளைப் புண்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறினார்கள். பொருத்தமான உதாரணத்தையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்தக் காலத்திலே உருவாக்கப்பட்ட “முல்கி” சட்டத்திற்கு இன்றைக்கு உச்ச நீதிமன்றம், அது தொடர்ந்து இருக்கலாம் என்கின்ற தீர்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் இன்றைக்கும் நிலைநிறுத்தப்பட முடியாத ஒன்று என்ற கேள்வி எழுப்பினார். 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் எந்த வகையிலும் மீறப்படக் கூடாது என்பதில் நம்முடைய அரசு மிகுந்த பிடிவாதமாக இருக்கிறது—உறுதியாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினை குறித்து சட்டப் பேரவையிலேயும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலர் வினாக்களை எழுப்பினர். இங்கேயும் அதுபற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அவர்க

1973 மார்ச் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ளெல்லாம் எடுத்துக்காட்டியது போல, நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக் குள்ள அடக்க உணர்வோடு, மெத்த பண்பாட்டோடு நாம் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகி வருகின்றோம். இந்த நேரத்திலே நாம் உணர்வுக்கு இடம் தராமல்—உணர்ச்சி பொங்கி எழுந்துவிடுமே யானால், அதன் காரணமாக ஏற்படுகின்ற ஊறுகளை அதனுடைய பின்விளைவுகளை எண்ணிப்பார்த்து—மைசூர் மாநில மக்களுக்கும், அல்லது கேரள மாநில மக்களுக்கும், அல்லது தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்களுக்குமிடையே ஏற்படுகின்ற மனக்கசப்பை முற்ற விடக்கூடாது என்பதில் நாம் மிகுந்த எச்சரிக்கையாக இருந்து வருகின்றோம். ஏனென்றால், மைசூர் மக்களுக்கு விளக்கம் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். மைசூர் மக்கள் நம்முடைய சகோதரர்கள். அதைப் போலவே தமிழ் நாட்டிலுள்ள தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களும் அவர்களுக்கு சகோதரர்கள். இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டினைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் மைசூர் மாநில மக்களுக்கு காவிரியினால் கிடைக்கின்ற பயன்களை நாம் அழித்துவிட வேண்டும், தடுத்துவிட வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற குறுகிய நோக்கத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகவில்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே நம்முடைய வயல்கள் வளப்படுத்தப்பட்டு அதன் காரணமாக தஞ்சை மாவட்டமும் தொடர்புடைய பகுதிகளும் செழிப்புற்று தமிழ்நாடே தஞ்சை மாவட்டத்தை நம்பியிருக்கின்ற சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு திடீரென்று நாம் ஏற்கெனவே உள்ள ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமாக நடப்போம் என்று குளுரைத்து, மைசூர் அரசு போர் தொடுக்குமேயானால், தமிழகமே இருண்ட நிலமாக ஆகிவிடுமென்பதை பல முறை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த அந்த நேரத்திலே பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் என்ற முறையிலே நான் பல முறை அந்நாள் மைசூர் முதலமைச்சர் வீரேந்திர பட்டில் அவர்களோடும் மத்திய அமைச்சர்களோடும் டெல்லிப் பட்டினத்தில் சந்தித்து இதுபற்றி விவரங்களை எடுத்துரைத்திருக்கின்றேன். இப்படி பல முறை எடுத்துச்சொல்லியும் கூட, மாநாடுகளை நடத்தியும்கூட, முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டை நடத்தியும் கூட, இறுதி முடிவினை மத்திய அரசு எடுக்கவேயில்லை. நான் இதிலே மைசூர் அரசைக் குறை கூறுவதைவிட, குறை கூற வேண்டியது மத்திய அரசைத்தான் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்வது மிகப்பொருத்தம் என்று நான் கருதுகின்றேன். அவர்கள் அனுமதித்திருந்தால், இதை சுமுகமாக.....

[1973 மார்ச் 30]

[மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் தலைமை]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, கேஸ் போட்டிருந்தோம். அந்த கேஸை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டோம். வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்போது, மைசூர் அரசு ஏதாவது வாக்குறுதி கொடுத்திருந்ததா? அதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சொல்கிறேன். மத்திய அரசு முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், அவர்கள் ஹேமாவதி போன்ற திட்டங்களுக்கு நேரடியாக அனுமதியைத் தரவில்லாமல், மைசூரிலே முதலமைச்சர் வீரேந்திர பட்ல் ராஜிமா செய்தபிறகு, அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கை பாராளுமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்ட நேரத்தில், ஹேமாவதி திட்டங்களுக்கான பண ஒதுக்கீட்டை பாராளுமன்றத்தில் செய்தார்கள். அது மறைமுகமாக தமிழக அரசுக்கு விரோதமாக—நான்கு கோடி மக்களுடைய எண்ணங்களுக்கு விரோதமாக—செய்யப்பட்ட காரியம் என்பதை அன்றைக்கே நாம் அழுத்தந்திருத்தமாக எடுத்துரைத்திருக்கிறோம். ஆனாலும் மாநிலத் தகராறுகளை முற்றவிடக் கூடாது என்பதிலே நாம் காட்டிய பொறுமையின் காரணமாக, மத்திய அரசு சமரச உடன்பாடுகளுக்கு வந்த நேரத்திலேயெல்லாம், நாம் மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு நடந்திருக்கிறோம். அவர்கள் நாம் எப்படிப்பட்ட உடன்பாட்டிற்கு வந்தோமென்று கேட்டார்கள். நாம் இந்த வழக்கை வாபஸ் வாங்கினோமென்றால் ஒரு “கண்டிஷன்”—ஒடுதான் வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறோம். “with liberty to file” என்கின்ற நிபந்தனையோடு தான் நாம் வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறோம். மறுபடியும் அந்த வழக்கை நாம் எப்போது வேண்டுமானாலும் போடலாம், அதற்கு இடம் வைத்துத்தான் நாம் வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்களும், திரு. அச்சுத மேனனும், நானும், திரு. கே. எஸ். ராவும், நம்முடைய தமிழகத்து அமைச்சர் பெருமக்களும் கலந்துகொண்டு பேசிய அந்தக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவில்

“Union Government—will assist in arriving at such a settlement in six months and in the meanwhile no State will take any steps to make the solution of the problem difficult either by impounding or by utilising water of Cauvery beyond what it is at present என்று வெகு தெளிவாக அன்றைக்கு எழுதி அனைவரும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறோம். அதை நான் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்திலே படித்துக் காட்டினேன். அதற்குப் பிறகு

1973 மார்ச் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தான் வழக்கைத் திரும்பப் பெறலாம் என்ற முடிவினை அன்றைக்கு நாம் எடுத்தோம். அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் இதை நன்றாக அறிவார்கள். அப்பொழுதே, முதலமைச்சர்கள் பேசும்பொழுதே, கே. எல். ராஜ் அவர்களுடைய முன்னிலையில் ஒன்றை உறுதி எடுத்துக் கொண்டோம். இந்தச் சிக்கலான பிரச்சினையில் முதலமைச்சர்கள் தொடர்ந்து எந்தவிதமான அறிவிப்புகளும், அறிக்கைகளும் வெளியிடுதல் கூடாது. இது முடிவு அடைகிற வரையிலே யாரும் அறிக்கைகள் விடத் தேவையில்லை என்கின்ற ஒரு உறுதிமொழியினை எடுத்துக்கொண்டோம். அதை ஒப்பந்தமாக எழுதவில்லையென்றாலும், அந்த உறுதியை எடுத்துக்கொண்டோம் என்பதற்கு அடையாளமாக இதுவரை எந்த அமைச்சரும் இதைப்பற்றிப் பேசாமல் இருந்தோம். அதுவே அப்படி ஒரு உறுதிமொழியை எடுத்துக்கொண்டோம் என்பதற்கு ஆதாரமாகும். ஆனால் திடீரென்று 2, 3 நாட்களுக்கு முன்பு மைசூர் மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர் ஒரு அறிக்கையை விட, நம்முடைய நிருபர்களெல்லாம் என்னைச் சந்தித்துக் கேட்ட நேரத்திலும், ஜாக்கிரதையாகச் சொன்னேன். மத்திய அமைச்சருடைய முன்னிலையில் இப்படி ஒரு உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், அதற்கு மாறாக எந்த அமைச்சரேனும் அறிக்கை விட்டால், அதைக் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசிற்கு இருக்கிறது என்று நான் சொன்னேன். அப்படிச் சொன்ன பிறகாவது மத்திய அரசு கொஞ்சம் கண் திறந்து, செவி திறந்து இப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக, முதலமைச்சர்கள் இதில் ஒரு தீர்க்கமான முடிவு எடுப்பதற்கு முன்பு அவர்கள் இப்படியெல்லாம் அறிக்கைவிடுவது முறையல்ல என்று கூறியிருப்பார்களானால், நான் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்க முடியும். மத்திய அரசு அதிலே வாளாவிருந்து விட்டது. அதைப்பற்றி எந்தவிதமான கவலையும் செலுத்தியதாக நமக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கிருக்கிற பல்வேறு பிரச்சினைகளிலே காவேரிப் பிரச்சினை ஒரு பிரச்சினையாகவே தெரியவில்லை: ஆனால் இது தமிழர்களுக்கு வாழ்வுப் பிரச்சினை, எதிர்காலப் பிரச்சினை. இந்த நிலம் எதிர் காலத்தில் இருண்டு பாழடைந்து விடக்கூடிய பிரச்சினை. நான்கு கோடி மக்களில் பெரும் பகுதி மக்கள் சாகவேண்டிய பெரும் பிரச்சினை என்பதை மத்திய அரசு உணர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே மிகக் கண்டிப்பாக நான்கு கோடி தமிழ் மக்கள் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

நாம் அடக்கத்தோடு சொல்வதை, பொறுமையோடு சொல்வதை கோழைத்தனம் என்று கருதுவார்களானால், அது நல்லதல்ல. அது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 30]

எதிர்காலத்திலே நாம் கொள்ள வேண்டிய நட்புக்கு, உறவிற்கு, பொறுப்புணர்ச்சிகளுக்கு உகந்ததல்ல என்பதை நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. நான் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தைச் கூட்டவேண்டுமென்று யோசித்து, காலையிலே பேரவையிலே இருந்த தலைவரிடத்திலே கலந்து பேசியிருக்கிறேன். இங்கே அறிவித்தால், பேரவையிலேயுள்ள சில பேருக்குக் கோபம் வந்துவிடுகிறது. காலையிலே கூட அப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. என்றாலும் கூட அங்கே நான் விளக்கத்தைச் சொன்னேன். கடிதம் வந்து விட்டது என்று நினைக்கிறேன். வந்துவிட்ட காரணத்தினால் சொல்கிறேன். 4-ஆம் தேதியன்று நான்கு மணிக்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டம் நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தில் நடைபெற இருக்கிறது. அன்றைக்கு இதைப்பற்றியெல்லாம் நாம் விவரமாகப் பேசி ஏற்ற தொரு முடிவை நிச்சயமாக எடுக்க முடியும். ஆனால், எந்த முடிவாலும் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு, தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்திற்கு மாறான முடிவாக இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வதிலும், அது மாத்திரமல்லாமல் நமக்கு மைசூர் அரசாலும், அல்லது மத்திய அரசின் அமைச்சராலும் எந்தக் கேடும் விளையாது பார்த்துக்கொள்வதிலும் இந்த அரசு தன்னுடைய பதவியைக் கூடப் பணயம் வைத்துப் போராடத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, எதிர்க் கட்சித் தலைவரும், மற்றவர்களும் கட்சி சார்பற்ற முறையிலே இதிலே நாங்களும் போர்க் குரல் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொன்னதை நான் மனமாற, நெஞ்சார, இதயமாற வரவேற்று, இந்த உணர்ச்சி யொன்றே நம்முடைய தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய எதிர் காலம் செழிப்படைவதற்குப் போதும் என்று எடுத்துக் கூறி, இந்த நிதி நிலை ஒதுக்கீட்டிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சொன்ன நல்ல பல கருத்துக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் காவேரிப் பிரச்சினையில் நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கிற அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் ஒத்துழைத்தால் மட்டும் போதாது, பத்திரிகைக்காரர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன். ஏனென்றால், மைசூர்காரர்கள் நம்மைப் பார்த்துச் சிறி எழுந்தால், விளக்கங்கள் தந்தால், அதைப் பெரிய அளவில் வெளியிடுவதற்கு இங்கேயுள்ள பத்திரிகைக்காரர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஏதோ இங்கிருக்கிற அமைச்சர்களையோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையோ, மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கிற அமைச்சர்கள் எள்ளி நகையாடுகிறார்கள் அல்லது குறை கூறுகிறார்கள்

1973 மார்ச் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று இந்த விஷயத்தை பத்திரிகைக்காரர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்று நான் மிகுந்த தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பிரச்சினையல்ல. தமிழகத்தில் இருக்கிற மக்களுடைய பிரச்சினை. இன்றுகூடக் காலையிலே பார்த்தால் பத்திரிகையிலே “காவேரிப் பிரச்சினை, மைசூர் நிலை விளக்கம்” என்று தினமணிப் பத்திரிகையில் பெரிய அளவில் வருகிறது. நான் அதற்காக வருத்தப்படவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஒருக்கால் நமக்கு ரோஷம் ஊட்ட வேண்டுமென்றிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதுமாதிரி செய்திகளைப் பார்க்கும்போது, ரோஷம் வருகிறது. ஆனால், வெளியிலே சொல்ல முடியாத சங்கடம் இருக்கிறது. ஆனால் “இதே போல நான் விளக்கம் தருவது, “காவேரி நீர்—மைசூர் முதலமைச்சருக்கு கருணாநிதியின் ஆட்சேபம்” என்ற அளவிற்கு வருகிறது. எதிரிகள் ரோஷம் ஊட்டினால்தான் ரோஷம் வர வேண்டும். இங்கே இருக்கிற தலைவர்கள் ரோஷம் ஊட்டினால் ரோஷம் வரக்கூடாது என்றால், அந்த ரோஷம் ரொம்ப நாளைக்கு நிற்காது. எதிரி ஊட்டுகிற ரோஷம் தான் நிற்கும். நாம் ஊட்டுகிறது ரோஷம் நிற்காதென்றால் அந்த ரோஷம் உண்மையான ரோஷமாக இருக்காது. இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் ஒரு பத்திரிகையைக் குறை கூறுவதற்காக அல்ல. எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் சொல்கிறேன். நான் இந்தப் பத்திரிகையை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் தரமான பத்திரிகை என்ற வரிசையில் இருக்கிற காரணத்தால், சொன்னால் புரிந்துகொள்வார்கள். வேறு சில பத்திரிகைகள் எதற்காகவோ இருக்கின்றன. நாட்டைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இதிலே பரிபூர்ணமாக ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மானியத்தின்மீது பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்ன அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்து இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்

658 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 9/73)

[சட்ட மன்றத் தலைவர்]

[1973 மார்ச் 30]

பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1973) பரிந்துரைகள் செய்யப் படுவதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரைகள் செய்யப்படுவதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. பரிந்துரைகள் ஏதும் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1973) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்”.

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1973) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(2) தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/73).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1973) பரிந்துரைகள் செய்யப்படுவதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : யாரும் பேசுகிறவர்கள் இல்லையா?

[ஒருவருமில்லை]

@ 668-670 -ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.